

Invloed van scheiding onderschat

Bijna de helft van getrouwde en samenwonende koppels gaat tegenwoordig uit elkaar. Dat zorgt voor liefdesverdriet, maar veelal zijn kinderen er ongevraagd de dupe van. De consequenties die het voor nazaten heeft, worden maar al te vaak door hun 'makers' onderschat. Drs. Sanne Kanselaar specialiseerde zich in kind- en ouderbegeleiding, met haar praktijk 'Jij, Ik en Wij'. Aanvankelijk in Limburg, maar na haar verhuizing naar Edam-Volendam hoopt zij daar op dezelfde wijze als orthopedagoge mensen te gidsen in de problematiek na een echtscheiding.

„Als je heftige buikpijn hebt, ga je naar de dokter; als er met de scheiding veel gemoed is, is het ook goed om dat ergens voor te leggen, zodat er geen verdere schade optreedt”, stelt Sanne. „Mensen denken vaak: we gaan scheiden en plaatsen een handtekening. Als er kinderen in het spel zijn, spelen er echter zoveel andere factoren mee, waar ze geen weet van hebben.”

Nadat zij in diverse spelonken van de maatschappij ervaring opdeed, wist de Limburgse welke specifieke richting zij heen wilde. „Daar in het zuiden heb ik lange tijd in 'hulpverlenersland' gewerkt. Met onder meer alcohol- en drugsverslaafden. Dat is het basale leven. Daar kwam ik erachter dat je een mens niet zomaar en alleen een stempel op moet plakken, net als kinderen die bijvoorbeeld ADHD hebben. Elk mens is anders, vergt een andere benadering en je gaat niet met dat stempel aan de slag, maar met de persoon die daarachter zit.”

„Toen ik hier mijn praktijk opstartte, zeiden sommige mensen: 'houd je er wel rekening mee dat het Volendam is'. Ik antwoordde met 'nee'. Misschien ben ik eigenwijs, maar ook dan geldt weer dat ik een persoon tegenover me heb en niet het dorp.”

Sanne Kanselaar is gespecialiseerd in orthopedagogiek en echtscheidingsproblematiek.

Na het afronden van haar studie orthopedagogie werkte zij met jongeren binnen de vrijwillige hulpverlening maar ook jongeren met Onder Toezicht Stelling. Daarna kwam tijdens het werken met Maastrichtse schoolkinderen haar toekomstig beroep op haar pad. „Ik moest een kind met ADHD begeleiden, wiens ouders waren gescheiden. In dat gezin gebeurde zoveel, dat ik in de gaten kreeg dat niet ADHD het probleem was, maar de echtscheiding. Ik vroeg iedereen aan tafel, de ouders, vertegenwoordigers van de school en een zorgmanager en besprak mijn conclusies en oplossingen. Dat zorgde voor de nodige tranen, maar gaf uiteindelijk de oplossing. Het goede resultaat bracht me op het idee om voor me zelf te gaan beginnen.”

Met flink wat bijscholing, richtte Sanne in 2007 haar eigen praktijk op. „Ik zit er nu nog twee dagen in de week.” Enkele maanden geleden streek zij namelijk in Edam-Volendam neer. „En dus moet ik opnieuw gaan opbouwen. Ondertussen heb ik al vele gesprekken gevoerd met andere instanties zoals GG&GD, advocaten en andere vakmensen op 'scheidingsgebied'. Als ik namelijk het gevoel heb dat ik de kennis van een ander in moet schakelen, geef ik dat eerlijk aan bij mijn cliënten. Ook dát vind ik een stukje hulpverlening. Schoenmaker blijf bij je leest. Ik ga niet iemand aanhouden, omdat dat geld oplevert.”

Voorheen ging één op de drie stellen uit elkaar. „Maar we gaan richting vijftig procent. Nog niet zo lang geleden had SIRE een campagne over scheiden en de gevolgen voor de kinderen. Een fantastische campagne. Wat je daarna wel zag, was dat ineens allerlei mensen gingen roepen dat ze iets met scheiden doen. Dat ze 'een programma aanbieden'. Ik wilde me onderscheiden in de gezinsbegeleiding. Wilde de diepte in. Heb ook een goede opleiding in België gedaan, 'systeemisch' werken heet het. Ik vergelijk het met een hardlooptwedstrijd. Ik vergezel

het gezin aan de start, maar neem plaats langs de zijlijn. Ik volg en observeer ze, reik sponzen aan als het moet en coach wanneer nodig, op weg naar de finish.”

„Je moet met het gedrag aan de slag. Kinderen hebben geen keuze gekregen bij het scheiden, maar dan moeten ze wel een keuze hebben in het traject daarna. Partners kunnen uit elkaar gaan, maar ze vormen nog wel de ouders van hun kind. Als zij dingen doen die niet bevorderlijk zijn voor het kind, spreek ik hen daar op aan. Het is namelijk zo dat je niet alleen een individu tegenover je hebt, maar daar zit een heel gezin, een familie achter.”

Bij jonge kinderen maakt Sanne vaak gebruik van praatpoppen en andere hulpmiddelen. „Ze mogen boos zijn, emoties tonen, ze moeten vertellen wat er aan de hand is. Het blijft bij mij, tenzij er alarmbellen gaan rinkelen. Voor ouders is het ook heftig. Ze willen zich soms verwijderen van hun voormalige partner, maar aan de andere kant zeggen: kom eens hier, want we moeten praten over ons dierbaarste bezit.”

Sinds 2009 dienen ouders wettelijk verplicht een ouderschapsplan op te stellen. „Het lijkt zo simpel, maar wie bewaart de gezamenlijke foto's van vroeger? Wie krijgt de tekening als het kind van school komt, hoe spreek je het kind aan als het uit zichzelf de schaar of een opvallende kleur in het haar heeft laten zetten? Als je afspraken maakt, voorkom je conflicten. Elk stapje dat nodig is, moet worden gezet.”

De praktijk biedt hulp bij echtscheiding, individuele- en gezinsbegeleiding, faalangst, sociale vaardigheid, alsmede behandel- en preventieprogramma's bij angst en depressie.

Voor meer info: www.jij-ik-en-wij.nl en telefoonnummer 06-46462456.

HET LAATSTE NIEUWS?
www.nieuw-volendam.nl